

यस्य यः कालस्तत्कालव्यापिनी तिथिः । तथा कर्माणि कुर्वीत ह्यसंशयं न कारणम्” कर्मणोर्विहितकालव्यापिन्या एव प्राज्ञत्वाभिधानेन यत् तिथिजयवशात् उभयदिने श्रुत्युक्तित्वाविभक्तदिनतृतीयं गरूपपूर्वाह्णव्यापि-स्तत् प्रतियोगिवैयर्थ्यकरणवद्वितव्याप्तेः प्रवेशनेन मुहूर्त्तकालव्याप्यापि पूर्वाह्णव्यापकतया ग्रहणमित्येव रघुनन्दनस्याशयः । तथा च “आरभ्य तस्यां दशमी च यावत्” इत्यादौ यथा पूजायान्तत्तथीनां प्रतियोगिवैयर्थ्यकरणवद्वितव्यापकताप्रवेश एवमत्रापि मुहूर्त्तव्यापकतानातो न्यूनदण्डादिव्यापने प्राज्ञता । भवति च द्विमुहूर्त्तव्यापिन्या अपि मुहूर्त्तव्यापितेति सर्वं सुख्यम् । तेन मुहूर्त्तन्यूनतायां न पाह्यता द्विमुहूर्त्तादिव्यापिस्तु मुख्येति । एवञ्च युग्मादिशास्त्राविषये कृष्णप्रतिपदादौ उभयदिने पूर्वाह्णमुहूर्त्तव्यापित्वेऽपि त्रिमुहूर्त्ताया एव पाह्यतेति विवेकः । एवमस्तगामिन्यामपि अस्तादर्शकं त्रिमुहूर्त्तायास्तथेः । पितृ पाह्यतेत्यपि बोध्यम् ।

उदयगिरि उ० उदय उदयस्थानं गिरिरिव । सूर्यादेरुदयस्थाने पर्वतवाच्यादके भूदत्तपादे “उदयगिरिवनालीवाल मन्दारपुष्पम्” उल्लङ्घ्य उदयगिरिश्चरसंस्थिते प्रतप्तनक्तनिकरपीतलीहिते सवितरि” श्रुत्यु० उदयाचलादयोऽप्यत्र । “अतोदयाद्रेरभिषायमुच्चकैः” भाषः । भूगोलपादस्यैव यथा सूर्याद्याच्यादकत्वम् तथा सिद्धान्तग्रन्थे स्थितम् । यद्यपि सूर्योदयस्य देशविशेषे विशेषस्थाने एव सम्भावः तथापि निरक्षदेशावधिकएव देशे मुख्यत्वम् “लङ्कापुरेऽर्कस्य यदोदयः स्यात् तदा दिनार्धं यमकोटिपुर्याम् । अथस्तदा सिङ्गपुरेऽस्तकाळः स्याद्रोमके रात्रिदशं तदैव । यलोदितोऽर्कः किल तत्र पूर्वा तत्रापरा यत्र गतः प्रतिष्ठाम् तद्यास्यतोऽन्ये च ततोऽखिलानामुदक्षस्थितोमेरुरिति प्रसिद्धम्” सिद्धान्तशिरोमणौ तथैव व्यवस्थापितम् । तथा च लङ्कादिपुरीषतृणस्य भूदत्तपादान्तरस्थितत्वेन द्वितीयपुर्वपरिस्थे सूर्यादौ प्रथमं दृश्यता तत्पूर्वादिस्यदेशे तु ततः पूर्वम् । पश्चात् स्थितदेशेषु च ततः पश्चात् दृश्यता एवञ्च भूदत्तपादेनाच्यादने तदतिक्रमे दर्शनयोग्यत्वादुदयः । ततश्च यत्र देशे यदा दर्शनं तत्र तदा तद्देशापेक्षया सूर्यादेर्भूविष्वपादोपरिस्थितत्वेन तत्स्थानस्य उदयगिरित्वम् यत्र चादर्शनं तद्देशवासिनामस्तगिरित्वं यास्तेषु कल्पितम् । एवञ्च निरक्षदेशावधि भूदत्तपादान्तरेषु स्थित लङ्कापुरवासिनां यमकोटिरेवोदयस्थानमेवमन्यत्र कल्प-

म् । लिङ्गपुराणे तु अन्याः पुरीरुक्ता तत्रोदयादिव्यवस्थामाह “मानसोपरि माहेन्द्री प्राच्यां मेरोः स्थिता पुरी । दक्षिणे भानुपुत्रस्य वरुणस्य तु वारुणे । सौम्ये सोमस्य विपुला ताम्रु दिग्देवताः स्थिताः । अमरावती संयमिनी सुखा चैव विभा क्रमात् । लोकपालोपरिष्ठात्तु सर्वतो दक्षिणावने । काषाङ्गतस्य सूर्यस्य गतिर्या तां निबोधत । दक्षिणां प्रक्रमेद्भानुः क्षिप्रैरुपरि धावति । पुरान्तगो यदा भानुः शक्रस्य भवति प्रभुः । सख्यैः संयामनैः सौरो ह्युदयो दृश्यते द्विजाः । । स एवं सुखवत्यान्त निशान्तस्थः प्रदृश्यते । अस्तमेति तदा सूर्यो विभायां विश्वदग्निभुः । मया प्रोक्तोऽमरावत्यां यथाऽसौ याति भास्करः । तथा संयमिनीं प्राप्य सुखाञ्चैव विभां खगः । यदा पराहस्तग्नयेयां पूर्वाह्णेनैर्हति द्विजाः । । तदा त्वपररात्रस्य वायुभागे सुदारुणः । ऐशान्यां पूर्वरात्रस्तु गतिरेवास्य सर्वत” इति । व्याख्यातञ्च छा० उ० आनन्दगिरिणा “तथा चोपरिष्ठादमरावत्यास्ति उन्मध्याङ्गं तत्रैव शकोणस्थानां तृतीययाममाग्नेयकोणस्थानासाद्ययामं संयमिन्या उदयं च करोति सविता । एवं यदा याम्ये मध्याह्ने तिष्ठति तदैन्द्रे अस्तमयः, आग्नेये तृतीययामः, नैर्हतिकोणे प्रथमो यामः, वारुणे उदयः । यदा च वारुणे मध्याह्नस्तदायाम्ये अस्तमयः, निर्हतिकोणे तृतीयो यामः, वायव्ये प्रथमयामः, सौम्ये उदयः । यदा च सौम्ये मध्याह्नस्तदा वारुणे अस्तमयः, वायव्ये तृतीययामः, ऐशान्यकोणे प्रथमो यामः, ऐन्द्रे उदयः । तथाग्नेयकोणे वर्त्तमानस्तत्स्थानां मध्यं दिनम्, यमेन्द्रपुरीराद्यतृतीययामी, नैर्हतिशानकोणयोर्दयास्तमयौ च करोति” एतच्च मानसापेक्षयैवोदयास्तमयकीर्त्तनाच्च पूर्वोक्तेन विरुद्धम् “अथ यदादित्यः पुरस्तादुदेता पश्चादस्तमेता द्विस्ता दूर्ध्व उदेताऽर्वागस्तमेता इत्यादि” छा० उ० भाष्ये “पश्चादुत्तरत ऊर्ध्वमुदेता विपर्ययेणास्तमेता । पूर्वस्मात्पूर्वस्माद्दिग्गुणोत्तरोत्तरेण काळेनेत्यपौराणं दर्शनम् । सवितुश्चतुर्दिशमिन्द्रयमवरुणसोमपुरीषूदयास्तमयकालस्य तुल्यत्वं हि पौराणिकैरुक्तम् । मानसोत्तरस्य मूर्धनि मेरोः प्रदक्षिणावृत्तेतुल्यत्वादिति” इत्याशङ्क्य अत्रोक्तः परिहार आचार्यैर्मरावत्यादीनां पुरीषां द्विगुणोत्तरोत्तरेण काळेनोद्भासः स्यात् । उदयश्च नाम सवितुस्तद्विवासिनां प्राणिनां चक्षुर्गोचरतापत्तिस्तद्व्यवसायमयं न परमार्थत उदयास्तमये स्तः । तद्विवासिनाञ्च प्राणिनामभावे तान् प्रति तेनैव